

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2Csp/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201494
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418201494.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692 31 320 155 proti žalovaným: 1a/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, Z., 1b/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P.O. XXX/XX, Z., 2/ V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, Z. o zaplatenie 4.771,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1a/, 1b/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.063,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.063,22 od 1.6.2018 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 30,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaným 1a/, 1b/ a 2/ vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu- Poštová banka, a. s. žalobou doručenu súdu dňa 29.06.2018 žiadal, aby súd zaviazal právnu predchodkyňu žalovaných 1a/, 1b/ a žalovaného 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 4.771,33 eur, spolu s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 2.131,66 eur, zmluvným úrokom vo výške 14,90 % zo sumy 4.771,33 eur od 01.06.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 4.771,33 eur od 01.06.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci uzatvorili dňa 04.12.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaní svojimi podpismi na zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným peňažné prostriedky v sume 5.000,- eur. Žalovaní sa zaviazali vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úrok, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovaných s plnením úveru právny predchodca žalobcu úver podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 17.09.2015 za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaní časť dlžnej sumy z úveru zaplatili, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru. Poslednú čiastkovú úhradu vykonali dňa 30.05.2018. Od tohto dňa už žiadnu úhradu nevykonali. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sú žalovaní ku dňu 31.05.2018 povinní zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 4.771,33 eur s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, obchodné podmienky pre úver, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s doručenkami, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru s podacím hárkom, aktuálny stav úveru.

4. Právna predchodkyňa žalovaných 1a/ a 1b/ a žalovaný 2/ sa k žalobe, ktorá im bola spolu s prílohami a uznesením na vyjadrenie doručená do vlastných rúk dňa 28.11.2018 vyjadrili v písomnom podaní doručenom súdu dňa 05.12.2018 tak, že nemali finančný príjem na to, aby zaplatili naraz 159,63 eur. Sú invalidní dôchodcovia, poberajú nízke dôchodky. Obaja sú zdravotne ťažko postihnutí a občas majú problémy si zaplatiť lieky. Liečia sa na viacero chorôb. Zároveň predložili doklady o zdravotnom stave a rozhodnutia o výške dôchodkov.

5. Žalobca v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných) doručenej súdu dňa 15.08.2019 uviedol, že súhlasí s postupným splnením dlhu mesačnými splátkami vo výške 96,- eur. Zároveň súdu na jeho žiadosť predložil predpis splátok k zmluve o úvere č. 4111004987.

6. Žalobca v ďalšom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.09.2019 doplnil rozhodujúce skutočnosti, ktorými bližšie špecifikoval aktuálny stav úveru, keď uviedol, že žalovaní uhradili celkovo sumu vo výške 2.936,78 eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 194,39 eur na poplatky, suma vo výške 2.513,72 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 228,67 eur na istinu. Suma vo výške 2.129,03 eur predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 30.05.2018 a suma 2,63 eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 30.05.2018 do dňa 31.05.2018. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v mesačných splátkach vo výške 86,- eur spolu s poplatkom za správu a vedenie účtu vo výške 2,50 eur mesačne, počnúc dňom 25.01.2013. Bližšie ozrejmil spôsob výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016; na oprávnenie požadovať od žalovaných aj úroky po zosplatení úveru s poukazom na bod 6.4 obchodných podmienok a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.08.2018. V závere svojho podania uviedol, že súhlasí s postupným splatením dlhu pravidelnými mesačnými splátkami po 84,- eur, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nesplácania čo i len jednej splátky. Zároveň predložil kalkulačku pre výpočet RPMN.

7. Na výzvu súdu za účelom preukázania overenia bonity žalovaných pred uzavretím zmluvy o úvere žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.10.2019 uviedol, že dopytom u právneho predchodcu - Poštovej banky, a. s. ohľadne overenia tejto skutočnosti zistil, že druh dôchodku žiadateľky bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne. Overenie výšky dôchodku žiadateľky bolo vykonané na základe vizuálnej kontroly výmeru o dôchodku. Overenie výšky dôchodku spolužiadateľa bolo vykonané na základe vizuálnej kontroly výmeru o dôchodku. Overenie bolo v poriadku a banka akceptovala dôchodok vo výške 166,- eur. Výdavky žiadateľov boli overené dopytom do úverového registra, podľa dát z EOS KSI nemali žiadatelia v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, žiadateľka deklarovala rodinný stav vydatá, žiadne vyživované dieťa. Spolužiadateľ deklaroval rodinný stav ženatý, žiadne vyživované dieťa. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5 000,- Eur na 9 rokov s mesačnou splátkou vo výške 86,- Eur.

8. Podaním doručeným súdu dňa 14.01.2019 právny predchodca žalobcu- Poštová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti BENCONT COLLECTION, a. s. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 14.05.2019 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2019.

9. V priebehu konania dňa XX.XX.XXXX zomrela žalovaná 1/ P. B., nar. XX.XX.XXXX a súd uznesením zo dňa 03.10.2019 rozhodol, že v konaní po nevohej žalovanej 1/ pokračuje s dedičmi, a to 1a/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, Z. a 1b/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, Z.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2019.

10. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 25.10.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavili žalovaná 1a/ a žalovaný 2/, ktorý zároveň predložil splnomocnenie od žalovaného 1b/ na zastupovanie na pojednávaní súdu. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného 1b/.

8. Žalovaná 1a/ na pojednávaní súdu k žalobe uviedla, že vie, že predmetom sporu je úver od Poštovej banky, a. s., sama má svoju pôžičku, ktorú nespláca a o ktorú sa tiež vedie spor. Je v hmotnej núdzi a poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 130,- eur. Pri svojom výsluchu žalovaná 1/ uviedla, že jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi vo výške 130,- eur, o čom predložila súdu k nahliadnutiu platobný príkaz na výplatu dávok za obdobie 10/2019 vo výške 130,90 eur. Iný príjem nemá. Byva v rodinnom dome, ktorý zdedila po žalovanej 1/. Zo sumy 130,- eur prispieva žalovanému 2/ na inkaso vo výške 78,- eur, na vodu vo výške 10,- eur mesačne a má výdavky aj na stravu a na lieky vo výške 30,- eur mesačne. Žiadne splátky úverov nespláca, lebo nemá z čoho.

9. Žalovaný 2/ na pojednávaní súdu dňa 27.09.2019 uviedol, že podá žiadosť o vyhlásenie osobného bankrotu prostredníctvom Centra právnej pomoci v Levoči. Má množstvo pôžičiek, ktoré hlavne po smrti žalovanej 1/ nezvláda splácať. Na pojednávaní súdu dňa 25.10.2019 k žalobe uviedol, že od predchádzajúceho pojednávania podal návrh na vyhlásenie osobného bankrotu a čaká na rozhodnutie konkurzného súdu vo vzťahu k oddĺženiu. Ohľadne žalovaného 1b/ uviedol, že tento je v hmotnej núdzi, má štvorčlennú rodinu z toho dve školopovinné deti a spolu s manželkou poberajú sumu 319,48 eur. Pri svojom výsluchu žalovaný 2/ uviedol, že jeho príjmom je starobný a vdovský dôchodok vo výške 463,- eur mesačne (súd mal túto skutočnosť preukázanú z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 24.10.2019). Iné príjmy nemá, býva v rodinnom dome s ďalšími žalovanými. Z dôchodku živý všetkých ostatných, lebo celé inkaso je vo výške cca 280,- eur. Lieči sa na viacero chorôb, má preukaz ZŤP a na lieky dáva aj do 130,- eur mesačne. Navyše má aj zrážky z dôchodku vo výške 84,26 eur (taktiež preukázané z odpovede Sociálnej poisťovne), čo znamená, že nedostane celý dôchodok, len okolo 370,- eur. Žiadal, aby mu súd umožnil splácať pohľadávku vo výške 30,- eur mesačne so začiatkom v mesiaci po 20. dni, keď mu príde dôchodok na účet.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.10.2019 a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženým žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanými 1a/, 1b/ a 2/ namietané ani spochybnené, výsluchom žalovanej 1a/ a žalovaného 2/, ktorý považoval pre rozhodnutie spotrebiteľského sporu za nevyhnutný zistil nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 04.12.2012 právny predchodca žalobcu a právna predchodkyňa žalovaných 1a/ a 1b/ spolu so žalovaným 2/ (ďalej spolu označení aj ako žalovaní) ako spoludlžníkom uzatvorili Zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 5.000,- eur a ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 14,90 % ročne v 108 mesačných splátkach vo výške 86,- eur (resp. 88,50 eur, čo predstavuje výšku splátky s poplatkom za správu úverového účtu vo výške 2,50 eur) splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 25.01.2013 a dátumom konečnej splatnosti 25.12.2021. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaní by mali zaplatiť celkovú výšku nákladov v sume 4.440,68 eur, pri priemernej RPMN vo výške 19,37 % a RPMN banky vo výške 17,57 %. Pri súčte všetkých splátok predstavuje celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť žalovanému sumu 9.288 eur (108 mesiacov x 86,-eur) alebo 9.558,- eur (108 mesiacov x 88,50 eur), tento údaj však v zmluve uvedený nie je. Nakoľko žalovaní nesplácali úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 17.09.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaných vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 5.087,27 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny 4.771,33 eur, kapitalizovaných zmluvných úrokov z úveru ku dňu predčasnej splatnosti 311,29 eur a poplatkov za upomienky 4,65 eur, v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný 2/ výzvu na úhradu dlžnej sumy prevzal dňa 21.09.2015. Od žalovanej 1/ sa zásielka vrátila s poznámkou adresát neznámy. Žalovaní pokračovali v úhrade pohľadávky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti a celkovo uhradili sumu 2.936,78 eur. Zvyšnú časť dlžnej pohľadávky doposiaľ neuhradili.

12. Zo žalobcom predloženej zmluvy o úvere pôžička na bývanie vyplýva, že žalovaní vyplnili predložený formulár zmluvy v časti (1) Zmluvné strany (vyplní klient), v ktorej uviedli svoje identifikačné údaje a údaje

o zamestnávateľovi a mesačnom príjme. V časti (3) Žiadosť o poskytnutie úveru a žiadosť o zriadenie osobného účtu (vyplní klient) uviedli požadovanú max. výšku 8.000,- eur, dobu splácania 9 rokov, splácanie úveru k 25. dňu v mesiaci, žiadosť o zriadenie osobného účtu s balíkom služieb typu KLASIK a žiadosť o základný súbor poistenia. Takto vyplnený formulár podpísali žalovaní (právna predchodkyňa žalovaných 1a/ a 1b/ a žalovaný 2/) v Kežmarku dňa 28.11.2012. Časť (4) Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia (vyplní Banka, príp. klient) obsahuje údaje o výške úveru 5.000,- eur, výške mesačnej splátky 86,- eur, poplatku za správu a vedenie úverového účtu vo výške 2,50 eur, výšku splátky s poplatkom za správu a vedenie účtu vo výške 88,50 eur, výške úrokovej sadzby 14,9% p. a., RPMN banky 17,57 %, priemernej RPMN na trhu 19,37 %, celkovej výške nákladov 4440,68 eur, poistení schopnosti splácať úver- nepoistený úver, dátume prvej splátky 25.01.2013, dátume konečnej splatnosti úveru 25.12.2021, dátume každej ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci, počte mesačných splátok 108. Ďalej obsahuje uvedenie čísla úverovej zmluvy, čísla úverového účtu, čísla novozriadeného osobného účtu a typu nehnuteľnosti. Všetky tieto údaje v časti (4) vyplnil právny predchodca žalobcu- banka, s tým, že tlačivo podpísal dňa 05.12.2012. Takto vyhotovený písomný text zmluvy, resp. tlačivo už neobsahuje žiadny ďalší písomný súhlas žalovaných s uvedenými podmienkami vypísanými bankou, a to ani priamo na uvedenom tlačive ani na samostatnej listine.

13. Z listiny označenej ako aktuálny stav úveru ku dňu 31.05.2018 vyplýva, že žalovaní dňa 05.12.2012 vyčerpali úver vo výške 5.000,- eur, a to najskôr v sume 4.900,- eur a následne v sume 100,- eur. Ďalej sú zaznamenané zaplatené splátky v rozsahu dátum splátky, mena a výška splátky s uvedením na úhradu čoho boli jednotlivé splátky započítané. Z úhrad vyplýva, že žalovaní odo dňa 28.01.2013 do 03.05.2018, čo bol dátum poslednej úhrady uhradili v splátkach rôznej výšky celkovo sumu 2.936,78 eur. Po úhrade poslednej sumy dňa 30.05.2018 vo výške 100,- eur žalovaní neuhradili už žiadnu sumu. Z časti označenej ako plán splátok s uvedením dátumu splátky, výšky splátky a výšky splatennej splátky vyplýva, že od 25.01.2013 do 25.07.2015 boli uhrádzané splátky vo výške 86,- eur, z toho splatené 86,- eur. Dňa 25.08.2019 je v časti splatené uvedená výška splátky 76,39 eur. Po dni 25.08.2018 nie je v časti splatené uvedená žiadna ďalšia splátka, to znamená, že následne už žiadna suma nebola uhradená ani započítaná na istinu. Žalobca podal žalobu na súd dňa 29.06.2018. Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaní uhradili na splatenie úveru do podania žaloby sumu 2.936,78 eur, čo potvrdil aj žalobca vo svojom vyjadrení (čl. 127 rub spisu).

14. Listom označeným ako Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 02.09.2015 banka upozornila žalovaných, že ku dňu 31.08.2015 je ich pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 790,10 eur, s tým, že ak nedôjde k jej úhrade v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka pristúpi k zosplatneniu úveru. Podľa priloženého podacieho hárku bola výzva doručovaná žalovaným na adresu ich trvalého pobytu. Listinou označenou ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.09.2015 banka oznámila žalovaným, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou k 17.09.2015 v celom rozsahu a zároveň ich vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 5.087,27 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvu podľa priloženej doručky žalovaný 2/ prevzal dňa 21.09.2015, od žalovanej 1/ sa vrátila s poznámkou adresát je neznámy.

15. Z predpisu splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom vyplýva splatnosť každej splátky k 25. dňu v mesiaci a výška splátok je od 1. po 105. splátku vo výške 86,- eur mesačne, 106. splátka je vo výške 38,28 eur a pri 107. a 108. splátke nie je uvedená žiadna výška mesačnej splátky. V listine označenej ako kalkulačka pre výpočet RPMN je uvedená RPMN vo výške 17,57 % a výška splátky zaokrúhlená v BISE je od 1. po 105. splátku vo výške 88,50 eur mesačne, 106. splátka je vo výške 40,78 eur a pri 107. a 108. splátke nie je uvedená žiadna suma.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 05.12.2012 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa §54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 05.12.2012 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyplnené predložené tlačivo označené ako Zmluva o úvere pôžička na bývanie má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov a fyzickými osobami- nepodnikateľmi, ktorí majú postavenie spotrebiteľa. V aktuálnom stave úveru bol ako druh úveru uvedený na rekonštrukciu

nehnutelnosti, čo len svedčí o jeho spotrebiteľskom charaktere, a preto je potrebné na vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia zákonov upravujúce spotrebiteľské vzťahy, a to konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu formulára bankou, t. j. ku dňu 05.12.2012.

28. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaných ako spotrebiteľov nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybne, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovaným, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

29. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení tlačiva predloženého právnym predchodcom žalobcu je potrebné konštatovať, že toto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

30. Súd považoval za potrebné sa ako prvé vysporiadať s okolnosťami uzavretia zmluvy o úvere, t. j. či medzi právnym predchodcom žalobcu a právnou predchodkyňou žalovaných 1a/ a 1b/ a žalovaným 2/ bola uzavretá zmluva v zákonom predpísanej písomnej forme a či pri uzavretí zmluvy mohlo dôjsť k stretu obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v rovnakom čase a mieste.

31. Podľa článku 4 bod 4.3 Obchodných podmienok pre úver predložených žalobcom Banka je oprávnená návrh akceptovať alebo odmietnuť. Ak Banka po vyhodnotení bonity dlžníka upraví požadovanú výšku úveru, dĺžku doby splácania úveru alebo upraví výšku úrokovej sadzby tak, že to neodporuje návrhu dlžníka, považuje sa to za akceptovanie návrhu. Banka svoje rozhodnutie o akceptovaní návrhu alebo úprave výšky úveru, alebo úprave doby splácania úveru, úprave výšky úrokovej sadzby úveru a/ alebo úprave iných podmienok alebo o neprijatí návrhu dlžníkovi oznámi do 5 pracovných dní...Úpravy návrhu vykonané v súlade s týmto ustanovením sa nepovažujú za zmenu návrhu. Podľa bodu 4. 4 Obchodných podmienok banka vykoná oznámenie najmä telefonicky na telefónne číslo uvedené v návrhu, ak dlžník nie je zastihnutý, písomné oznámenie mu bude doručené spôsobom uvedeným vo VOP. Ak dlžník neodmietne (telefonicky alebo písomne do 5 pracovných dní) upravenú výšku úveru, upravenú výšku úrokovej sadzby ani upravenú dobu jeho splácania alebo úpravu iných podmienok, alebo ak banka schváli požadovanú výšku úveru a dobu jeho splácania uvedenú v návrhu, odošle jeden originál ZoÚ dlžníkovi.

32. Žalovaní dňa 28.11.2012 v Kežmarku požiadali o úver, teda podpísali návrh zmluvy o úvere, ktorým požiadali o poskytnutie úveru vo výške 8.000,- eur s možnosťou splácať úver po dobu 9 rokov. Až následne dňa 05.12.2012 bez určenia miesta bol zamestnancom banky po posúdení bonity klientov doplnený návrh zmluvy o konkrétne údaje, za ktorých bol úver žalovaným poskytnutý (výška úveru, výška mesačnej splátky, celková výška nákladov, číslo úverového účtu, dátum konečnej splatnosti, dátum prvej platby, úroková sadzba, dátum každej ďalšej platby, poplatok za spávu a vedenie úverového účtu, výška splátky s predmetným poplatkom, počet mes. splátok, priem. RPMN, RPMN banky a pod.). Podstatný bol rozdiel medzi žalovanými žiadanou sumou vo výške 8.000,- eur a bankou poskytnutou sumou 5.000,- eur, keďže je rozdiel v poskytnutí a splácaní sumy 8.000,- eur a sumy 5.000,- eur. Návrh zmluvy o úvere, ktorí podpísali žalovaní obsahoval dva základné údaje - výšku istiny a dobu splácania (bez konkretizácie najmä výškou splátok, úrokov sadzby, celkovej čiastky úveru a pod.). Na druhej strane bankou podpísaný návrh zmluvy už obsahoval všetky ostatné údaje, pričom takýto bankou podpísaný návrh zmluvy nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalovaných podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval aj iné ako žalovanými žiadané podmienky. Bankou podpísaný návrh zmluvy možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalovaní už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavili. Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na jednej alebo na dvoch obsahovo zhodných listinách. Bankou doplnené (prípadne modifikované) zmluvné podmienky neboli

žalovanými písomne prijaté, pričom konkludentné čerpanie úveru nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe účastníkov, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno, že žalovaní akceptovali protinávrh banky a do vyhlásenia dokazovania za skončené takéto dôkaz nepredložil. Ak teda v tomto konkrétnom prípade právny predchodca žalobcu schválil úver žalovaným vo výške 5.000,- eur, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanými, ale len za nový návrh. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí mať podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva písomnú formu, a teda písomný návrh musí mať obsahovo zhodné písomné prijatie. Navyše právny predchodca žalobcu v podanej žalobe uviedol, že zmluva bola uzavretá dňa 04.12.2012, čo je v poradí už tretí dátum. Preto súd podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

33. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd považoval za potrebné posúdiť ešte splnenie podmienok osobitných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1 písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

34. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zaradiť do RPMN. V predmetnej zmluve a taktiež aj v kalkulačke pre výpočet RPMN predloženej žalobcom bola uvedená RPMN vo výške 17,57 %. Pri výpočte RPMN vychádzajúcim z výšky poskytnutého úveru 5.000,- eur, celkovej čiastky úveru vo výške 9.440,68 eur (vypočítanej ako súčet výšky úveru a celkových nákladov), ktorá mala byť zaplatená žalovanými a pri dobe splácania 108 mesiacov je výška RPMN 17,15 %. V prípade, ak budeme vychádzať pri výpočte RPMN z celkovej výšky úveru 9.558,- eur (88,50 eur x 108 mesiacov) je výška RPMN 17,56 % a ak budeme vychádzať z celkovej výšky 9.228,- eur (86,- eur x 108 mesiacov) je výška RPMN 16,39 %. Nakoľko v zmluve absentujú údaje pre správny výpočet RPMN, je obtiažne určiť správnu výšku RPMN. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochyb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné aj z tohto dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

35. V zmluve o úvere úplne absentuje údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. je to jedna z osobitných náležitostí, ktorá musí byť uvedená v zmluve. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaná ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť. Právny predchodca žalobcu síce v zmluve uviedol celkovú výšku nákladov v sume 4.440,68 eur, táto však nič nenapovedá o tom, koľko sú celkovo žalovaní ako spotrebiteľia povinní zaplatiť. Celkové náklady podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. predstavujú náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a to všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Údaj o celkovej čiastke v zmluve úplne absentuje, pričom tento údaj je sám o sebe dôležitou informáciou pre klienta spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti

toho ktorého úveru. Ak by sme zráтали výšku úveru a celkové náklady, tak ako celková čiastka vyjde suma vo výške 9.440,68 eur, táto suma však vôbec nekorešponduje so sumou 9.558,- eur (výška splátky 88,50 eur x 108 mesiacov) a ani so sumou 9.228,- eur (výška splátky 86,- eur x 108 mesiacov). A teda nielen spotrebiteľovi, ale ani súdu nie je zrejmé, aká mala byť správna celková čiastka úveru, ktorú mali žalovaní zaplatiť. Číselné neuvedenie celkovej čiastky je v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa. Aj z dôvodu neuvedenia tejto povinnej náležitosti zmluvy je spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

36. Vychádzajúc z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnosťou veriteľa uviesť v zmluve výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Veriteľ priamo v zmluve uviedol, že výška mesačnej splátky je 86,- eur a výška mesačnej splátky s poplatkom za správu úverového účtu je 88,50 eur pri počte mesačných splátok 108. Žalovaní uhradili splátky vo výške 86,- eur. V predpise splátok je uvedená výška od 1. po 105. splátku 86,- eur mesačne, 106. splátka je vo výške 38,28 eur a pri 107. a 108. splátke nie je uvedená žiadna výška mesačnej splátky. V listine označenej ako kalkulačka pre výpočet RPMN je uvedená výška splátky zaokrúhlená v BISE od 1. po 105. splátku vo výške 88,50 eur mesačne, 106. splátka je vo výške 40,78 eur a pri 107. a 108. splátke nie je uvedená žiadna suma. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.10.2019 k bonite žalovaných uviedol, že finančná analýza platná v čase uzavretia zmluvy bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5 000,- Eur na 9 rokov s mesačnou splátkou vo výške 86,- Eur. Súd nemá pochybnosti o tom, že zo strany veriteľa nebola dodržaná zákonná náležitosť v podobe uvedenia správnej výšky splátky, keďže táto bola v zmluve uvedená v dvoch formách a je zrejmé z ďalších predložených dôkazov, že aj veriteľ nemal jasné, aká má byť presná výška splátky. To je len ďalší z dôvodov, prečo je potrebné považovať spotrebiteľský úver za beúročný a bez poplatkov. Nie je prípustná skutočnosť, že ak spotrebiteľ má podľa zmluvy platiť 108 splátok v rovnakej výške, aby boli posledné dve splátky vo výške 0,- eur. Takto určený prehľad splátok je len mätúci a taktiež v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa.

37. Čo sa týka poplatku za správu a vedenie úverového účtu vo výške 2,50 eur, tak podľa § 37 ods. 21 (teraz § 37 ods. 17) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení od 10. 6. 2013 (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa. Tento zákaz sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 zákona o bankách).

38. Podľa § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 10. 6. 2013 veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka alebo osobitného zákona.

39. Z citovaných ustanovení vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10. 6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám a iným veriteľom požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. V danom prípade ide o poplatok, ktorý sa stal splatným pred uvedenou novelou zákona o bankách a zákona o spotrebiteľských úveroch. To ale nič nemení na tom, že v konečnom dôsledku išlo o poplatok, ktorý vznikol na základe úverového vzťahu, ale žalovaným nič neprinesol, len ich zneistil vo výške mesačnej splátky. Pri podrobení dojednávania o poplatku za správu a vedenie úverového účtu súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má súd za to, že ide o neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní boli povinní platiť veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu a vedenie úverového účtu. Sám veriteľ mal možnosť rozhodnúť sa ako bude predmetný úver spravovať, ale je neprípustné, aby náklady sa takouto činnosťou

znášali žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky mali platiť veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na žalovaných nemožno prenášať úhradu ďalších takýchto nákladov v danej výške.

40. Čo sa týka posúdenia bonity žalovaných, súd má za to, že v čase žiadosti žalovaných o poskytnutie úveru právny predchodca žalobcu dostatočne posúdil ich bonitu, o čom svedčí aj skutočnosť, že títo žiadali o poskytnutie úveru vo výške 8.000,- eur, avšak zo strany veriteľa im bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur zodpovedajúci ich finančnej analýze.

41. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.

42. Vo vzťahu k Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, na ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 11.09.2019 poukázal aj žalobca, súd uvádza, že Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd však má za to, že v prípade nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedených vyššie, tieto nedostatky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať výšky mesačnej splátky, celkovej čiastky k zaplateniu a RPMN. Je preto zrejmé, že tieto nedostatky mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a v konečnom dôsledku o výške a trvaní záväzku. Uvedenie celkovej čiastky úveru a správnej výšky RPMN je podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

43. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovanými bolo poskytnutie pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 5.000,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaní zaplatili sumu 2.936,78 eur. Rovnako žalovaní nenamietali, že dňa 17.09.2015 došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami žalovanými žalobcovi, t. j. vo výške 2.063,22 eur (5.000,- eur - 2.936,78 eur). Súd preto žalobe v časti na zaplatenie sumy 2.063,22 eur vyhovel a I. výrokom zaviazal žalovaných 1a/, 1b/ a 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie istiny vo výške 2.063,22 eur. V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu zamietol.

44. Súd zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov a pre úplnosť uvádza, že sa to týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, na uplatnenie ktorých v súlade s bodom 6.4 Obchodných podmienok poukázal aj žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.09.2019. Táto zmluvná podmienka však bola rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 22Co/2/2017 zo dňa 28.11.2017 vyhlásená za neprijateľnú, a preto je neplatná. Navyše s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012 veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

45. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2013 výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

49. Žalovaní si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnili. V zmysle citovanej právnej úpravy si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne. Išlo o právny vzťah, ktorý vznikol medzi sporovými stranami do 31.1.2013 a na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení mohol žalobca žiadať zákonný úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne (8 percentuálnych bodov + základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania, ku 01.06.2018 bola vo výške 0,00 % a nie ako si uplatnil žalobca z výšky 0,25 %, ktorá bola platná od 13.11.2013 do 11.06.2014). Žalobca žiadal priznať úrok vo výške 5,25 % ročne, teda nižší ako si mohol uplatniť, čomu súd aj po úprave základnej úrokovej sadzby vyhovel, keďže nežiadal viac ako mu bolo možné priznať. Úrok z omeškania žiadal priznať od 01.06.2018, deň po tom, čo žalovaní vykonali poslednú úhradu, aj keď sa do omeškania dostali, v prípade žalovaného 2/ preukázateľne dňa 02.10.2015, keď svoj dlh nesplnili v lehote po prevzatí oznámenia o okamžitom zosplatnení úveru, a teda dňa 01.06.2018 už boli v omeškani. Žalobcom požadovaný úrok z omeškania (po úprave sadzby) je v súlade s právnou úpravou, a preto súd vyhovel žalobe aj v časti takto uplatneného úroku z omeškania. V časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny, súd žalobu zamietol, z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

50. Žalovaní 1a/, 1b/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu žalovaného 2/ a žalovaný 2/ na pojednávaní požiadali o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach, pričom svoju žiadosť odôvodnili osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi. Súd preskúmal ich žiadosť v súlade s § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku a povolil žalovaným splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach po 30,- eur mesačne spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku. Súd mal za to, že výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv podľa čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, keď zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Žalobca vo svojich vyjadreniach súhlasil s výškou mesačnej splátky najskôr 96,- eur a neskôr vo výške 84,- eur s uvedením, že splátka je vypočítaná na obdobie 10 rokov. Žalobca pri určení splátky vychádzal z výšky dlhu vyčísleného v žalobe, avšak vzhľadom na to, že suma priznaná súdom je podstatne nižšia ako žiadal žalobca, výška splátky 30,- eur mesačne je primeraná skutočnej výške dlhu a k jeho splateniu dôjde skôr, ako za obdobie žalobcom uvedených 10 rokov. Súd zároveň prihliadol aj na to, že úver je z dôvodov, za ktoré zodpovedá žalobca bezúročný a bez poplatkov a tiež aj na to, že prípadné nevyhovenie žiadosti žalovaných o splátky by malo horší dopad na ich celkové majetkové postavenie v porovnaní s dopadom na žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa vymáhaním pohľadávok.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalovaní boli v konaní úspešní. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 4.771,33 eur a prisúdenej sumy vo výške 2.063,22 eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 2.063,22 eur (43 %) a neúspešný v rozsahu 2.708,11 eur (57 %); žalovaní boli úspešní v rozsahu 2.708,11 eur (57 %) a neúspešní v rozsahu 2.063,22 eur (43%). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 43 % od úspechu žalovaných v rozsahu 57 %, boli žalovaní v konečnom dôsledku úspešní v rozsahu 14 %. Podľa pomeru úspechu im tak vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaní si však žiadne trovy konania neuplatnili, ani im zo spisu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd vzhľadom k procesnej ekonomii článku 17 Základných princípov nevyhradil rozhodnutie o výške trov samostatnému uzneseniu, nakoľko by nebolo o čom rozhodovať (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.